

ראש השנה

תורה: בראשית כא, א וי-הנה פקד את שרה עד כא, ח ביום הגמל את יצחק.
ומדלגים וקוראים בפרק כב, א ויהי אחר הדברים האלה עד כב, יט בבאר שבע.
והמפטיר קורא בויקרא כג, כג וידבר י-הנה אל משה לאמר עד כג, כה והקרבתם אשה לי-הנה.
נביא: ש"א, א, א ויהי איש אחד עד ש"א, ב, י וירם קרן משיחו.

כא א ויהנה פקד את-שרה כאשר אמר

ויעש יהוה לשרה כאשר דבר:

ויי דכיר ית שרה כמה דאמר

ועבד יי לשרה כמה דמליל:

ב ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו

למועד אשר-דבר אתו אלהים:

ועדיאת וילידת שרה לאברהם בר לסיבתוהי

לזמנא דמליל יתיה יי:

ג ויקרא אברהם את-שם-בנו הגולד-לו אשר-ילדה-לו שרה יצחק:

וקרא אברהם ית שום בריה דאתיליד ליה דילידת ליה שרה יצחק:

ד וימל אברהם את-יצחק בנו בן-שמנת ימים

כאשר צנה אתו אלהים:

וגזר אברהם ית יצחק בריה בר תמניא יומין

כמא דפקיד יתיה יי:

ה ואברהם בן-מאת שנה

בהולד לו את יצחק בנו:

ואברהם בר מאה שנין

כד אתיליד ליה ית יצחק בריה:

ו ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים

כל-השמע יצחק-לי:

ואמרת שרה חדוא עבד לי יי

כל דשמע יתדי לי:

- ז ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה
 כִּי־לִדְתִי בּוֹ לְזִמְנִי:
 ואמרת מהימן דאמר לאברהם ומי דתוניק בנין שרה
 ארי ילדית בר לסיבתוהי:
- ח ויגדל הילד ויגמל
 ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את־יצחק:
 ורבא רביא ואתחסיל
 ועבד אברהם משתאי רבא ביומא דאתחסיל יצחק:
- כב א ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את־אברהם
 ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני:
 והוה בתר פתגמאי האלון וי' נסי ית אברהם
 ואמר ליה אברהם ואמר האנא:
- ב ויאמר קחנא את־בנך את־יחידך אשר־אהבת את־יצחק ולך־לך אל־ארץ המריה
 והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך:
 ואמר דבר כעו ית ברך ית יחידך דרסימתא ית יצחק ואיזיל לך לארע פולחנא
 ואסיקהי קדמי תמן לעלתא על חד מן טוראי דאימר לך:
- ג וישלם אברהם בבקר ויחבלש את־חמורו וילקח את־שני נעריו אתו ואת יצחק בנו
 ויבסע עצי עלה ויקם וילך אל־המקום אשר־אמר־לו האלהים:
 ואקדים אברהם בצפרא וזריו ית חמריה ודבר ית תרין עולימוהי עמיה וית יצחק בריה
 וצלח אעי לעלתא וקם ואזל לאתרא דאמר ליה יי:
- ד ביום השלישי וישא אברהם את־עיניו וירא את־המקום מרחק:
 ביומא תליתאה וזקף אברהם ית עינוהי וחזא ית אתרא מרחיק:
- ה ויאמר אברהם אל־נעריו שבו־לכם פה עם־חמור ואני והנער נלכה עד־פה
 ונשתחוה ונשוכה אליכם:
 ואמר אברהם לעולימוהי אוריכו לכון הקא עם חמרא ואנא ועולימא נתמטי עד כא
 ונסגוד ונתוב לותכון:
- ו וילקח אברהם את־עצי העלה וישם על־יצחק בנו וילקח בידו את־האש ואת־המאכלת
 וילכו שניהם יחדו:
 ונסיב אברהם ית אעי דעלתא ושוי על יצחק בריה ונסיב בידיה ית אישתא וית ספינא
 ואזלו תרויהון פתדא:

- ז ויאמר יצחק אל־אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בנך
 ויאמר הנה האש והעצים ואיה הששה לעלה:
 ואמר יצחק לאברהם אבוקי ואמר אבא ואמר האנא ברי
 ואמר הא אישתי ואעניא ואן אמרא לעלתא:
- ח ויאמר אברהם אלהים יראה־לו הששה לעלה בנך
 וילכו שניהם יחדו:
 ואמר אברהם קדם יי גלי אמרא לעלתא ברי
 ואזלו תרויהון פחדא:
- ט ויבאו אליהם־מקום אשר אמר־לו האלהים ויבן שם אברהם את־המזבֶּח ויערף את־העצים
 ויעקד את־יצחק בנו וישם אתו על־המזבֶּח ממעל לעצים:
 ואתו לאתרא דאמר ליה יי ובנא תמן אברהם ית מדבֶּחא וסדר ית אעניא
 ועקד ית יצחק בריה ושוי יתיה על מדבֶּחא על מן אעניא:
- י וישלח אברהם את־ידו ויקח את־המאכלת
 לשחט את־בנו:
 ואושיט אברהם ית ידיה ונסיב ית ספינא
 למכס ית בריה:
- יא ויקרא אליו מלאך יהוה מ־השמים ויאמר אברהם | אברהם
 ויאמר הנני:
 וקרא ליה מלאכא דיי מן שמיא ואמר אברהם אברהם
 ואמר האנא:
- יב ויאמר אל־תשֶׁלַח ידך אל־הנער ואל־תעש לו מאומה
 כי | עתה ידעתי כי־ירא אלהים אתה ולא חשכת את־בנה את־יחידך ממני:
 ואמר לא תושיט ידך בעולימא ולא תעביד ליה מדעם
 ארי כען ידענא ארי דחלא דיי את ולא מנעֶתא ית ברך ית יחידך מני:
- יג וישא אברהם את־עיניו וירא והנה־איל אחר נאֶתְזו בסבב בקרניו
 וילך אברהם ויקח את־האיל ויעלהו לעלה תחת בנו:
 וזקף אברהם ית עינוהי בתר אליו וחזא והא דכרא אחיד באילנא בקרנוהי
 ואזל אברהם ונסיב ית דכרא ואסקיה לעלתא חלף בריה:
- יד ויקרא אברהם שם־המקום ההוא יהוה | יראה
 אשר יאמר היום בקר יהוה יראה:
 ופלח וצלי אברהם תמן באתרא ההוא אמר קדם יי הכא יהוון פלחין דריא
 בכין ותאמר ביומא הדין בטורא הדין אברהם קדם יי פלח:

טו ויקרא מלאך יהוה אל־אברהם

שנית מן־השמים:

ויקרא מלאכא דיי לאברהם

תננינות מן שמיא:

טז ויאמר בי נשבעתי נאם־יהוה

כי יען אשר עשית את־הדבר הזה ולא חשכת את־בנה את־יחידך:

ואמר במימרי קיימית אמר יי

ארי חלף דעבדתא ית פתגמא הדין ולא מנעתא ית ברך ית יחידך:

יז פייברך אברכו וְהִרְבָּה אַרְבֵּה אֶת־זַרְעוֹ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכִחֹל אֲשֶׁר עַל־שַׁפְּתַי הַיָּם

וירש זרעך את שער איביו:

ארי ברקא אברכנד ואסגאה אסגי ית בנד ככוכבי שמיא וכחלא דעל פיה ימא

ויירתון בנד ית קרוי סנאיהון:

יח וְהִתְבָּרְכוּ בְּזַרְעוֹ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ

לעב אשר שמעת בקלי:

ויתברכון בדיל בנד כל עממי ארעא

חלף דקבילתא למימרי:

יט וישב אברהם אל־נעריו ויקמו וילכו יחדו אל־באר שבע

וישב אברהם בבאר שבע: (פ)

ותב אברהם לות עולימוהי וקמו ואזלו פחדא לבאר שבע

ויתיב אברהם בבאר שבע:

והמפטיר קורא:

כג כג וידבר יהוה אל־משה לאמר:

ומליל יי עם משה למימר:

כד דבר אל־בני ישראל לאמר

בחודש השביעי באחד לחודש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא־קדש:

מליל עם בני ישראל למימר

בירחא שביעאה פחד לירחא יהי לכון ניקחא דוכרון יפבא מערע קדיש:

כה כל־מלאכת עבודה לא תעשו

והקרבתם אשה ליהוה: {ס}

כל עבדת פולחן לא תעבדון

ותקרבו קורבנא קדם יי: